

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 517/2015
14.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Р. и др, због продуженог кривичног дела примања мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног М.Р., адвоката Б.Б. и М.А., окривљеног Д.Ж., адвоката З.В. и окривљеног Д.Г., адвоката В.М., поднетим против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 616/14 од 03.03.2015. године и правноснажне пресуде Вишег суда у Неготину К бр.94/10 од 04.10.2013. године у седници већа одржаној дана 14.07.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених М.Р., Д.Ж. и Д.Г., поднети против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 616/14 од 03.03.2015. године као и захтев за заштиту бранилаца окривљеног М.Р. поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Неготину К бр.94/10 од 04.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину К бр.94/10 од 04.10.2013. године окривљени М.Р., окривљени Д.Ж. и окривљени Д.Г., између осталих, оглашени су кривим због извршења по једног продуженог кривичног дела примања мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђени на казне затвора и то: окривљени М.Р. у трајању од једне године, окривљени Д.Ж. у трајању од једне године и окривљени Д.Г. у трајању од десет месеци, у које казне је окривљенима урачунато време које су провели у притвору од 22.10.2007. до 13.11.2007. године.

Наведеном пресудом обавезани су окривљени М.Р., окривљени Д.Ж. и окривљени Д.Г., између осталих, да суду на име паушала накнаде новчани износ од по 20.000,00 динара, док је окривљени Д.Ж. обавезан да на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава суда накнади новчани износ од 3.117,00 динара у року од 30 дана.

Истом пресудом на основу члана 369. став 7. и члана 92. став 2. КЗ одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то: од окривљеног М.Р. новчани износ од 140 евра у динарској противвредности, од оптуженог Д.Ж. новчани износ од 110 евра у динарској противвредности и од окривљеног Д.Г. износ од 20 евра у динарској противвредности, коју имовинску корист су окривљени обавезани да у року од 30 дана по правноснажности пресуде уплате у буџет Републике Србије у одговарајућој динарској противвредности по средњем курсу евра на дан уплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.616/14 од 03.03.2015. године делимичним усвајањем жалби између осталих окривљеног Д.Г. и његовог браниоца и жалби бранилаца окривљених М.Р. и Д.Ж. преиначена је пресуда Вишег суда у Неготину К бр.94/10 од 04.10.2013. године, па су окривљени М.Р., Д.Ж. и Д.Г., између осталих оглашени кривим и то: окривљени М.Р. и Д.Ж., због извршења по једног продуженог кривичног дела примања мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. КЗ а окривљени Д.Г. због извршења кривичног дела примања мита из члана 367. став 1. КЗ и осуђени на казне затвора и то окривљени М.Р. у трајању од једне године, окривљени Д.Ж. у трајању од десет месеци а окривљени Д.Г. у трајању од осам месеци у које казне се овим окривљенима урачунава време које су провели у притвору од 22.10.2007. до 13.11.2007. године.

Наведеном пресудом обавезани су окривљени М.Р., Д.Ж. и Д.Г., између осталих, да плате суду на име паушала износ од по 25.000,00 динара а окривљени Д.Ж. на име трошкова кривичног поступка и износ од 3.117,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

Истом пресудом на основу члана 367. став 7. и члана 92. КЗ, одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то од окривљеног М.Р. новчани износ од 110 евра од оптуженог Д.Ж. новчани износ од 60 евра и од окривљеног Д.Г. новчани износ од 10 евра, коју имовинску корист су окривљени дужни да у року од 15 дана по правноснажности пресуде уплате у буџет Републике Србије у одговарајућој динарској противвредности на дан уплате, док су у преосталом делу жалбе између осталих, окривљеног Д.Г. и жалбе браниоца окривљених М.Р., Д.Ж. и Д.Г. и жалба Вишег јавног тужиоца у Неготину одбијене као неосноване.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.616/14 од 03.03.2015. године захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног М.Р., адвокати Б.Б. и М.А., окривљеног Д.Ж., адвокат З.В. и окривљеног Д.Г., адвокат В.М., а браниоци окривљеног М.Р., поднели су захтев за заштиту законитости и против пресуде Вишег суда у Неготину К бр.94/10 од 04.10.2013. године, и то:

-браниоци окривљеног М.Р., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да се првостепена и другостепена пресуда укину и предмет

врати на поновно суђење другостепеном суду или да се побијане пресуде преиначе у целини и окривљени М.Р. ослободи од оптужбе,

-бранилац окривљеног Д.Ж. због повреде закона, а из садржаја захтева произилази да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и предмет врати на поновну одлуку другостепеног суду,

-бранилац окривљеног Д.Г., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду или да исту преиначи и донесе ослобађајућу пресуду према окривљеном Д.Г., а да у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о седници већа обавести браниоца и јавног тужиоца.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да су захтеви изјављени од овлашћених лица, благовремени и дозвољени.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтевима нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених М.Р., Д.Ж. и Д.Г. су неосновани.

Браниоци окривљених М.Р., Д.Ж. и Д.Г. у својим захтевима наводе да је у овој кривично правној ствари раније била донета пресуда Окружног суда у Неготину К бр.8/08 од 18.03.2009. године против које су, у односу на ове окривљене, искључиво браниоци окривљених уложили жалбе, које су уважене пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.142/2010 од 15.10.2010. године у односу на ове окривљене и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. У поновном поступку донете су пресуде које се побијају овим захтевима јер је њиховим доношењем повређена одредба члана 453. ЗКП, на тај начин што је утврђено неповољније чињенично стање од оног утврђеног у ранијој пресуди, чиме је на штету окривљених учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП (коју повреду браниоци окривљеног М.Р., адвокати Б.Б. и М.А., означавају као битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП). У захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених М.Р., Д.Ж. и Д.Г. наводи се да је наведена повреда учињена на тај начин што је у чињенични опис побијаних пресуда, а у складу са измењеном оптужницом Вишег јавног тужиоца у Неготину од 27.06.2013. године, унето да су окривљени захтевали поклон, да нису поступали сагласно Плану

појачаних мера и радњи на граничним прелазима бр. Стр.пов. ... од ... године и Плану конкретног поступања полицијских службеника СГП Кладово број Стр.пов.... од .... године, као и да су конклюдентном радњом која имитира стављање новца у пасош или речима "да не морају да се брукају при повратку" захтевали новац који су им Ђ. и Ј. приликом повратка у Републику Србију у зависности од недозвољене количине критичном приликом преношених цигарета и давали у распону од 10 па до 100 евра, као и да се у конкретном случају радило о акцизној роби. Ти наводи, нису били садржани у ранијој пресуди која је уважењем жалби искључиво бранилаца ових окривљених укинута. Браниоци окривљених Д.Ж. и Д.Г. су у својим захтевима навели и да је у чињенични опис другостепене пресуде унет и опис кривице окривљених као консултативни елемент кривичног дела, кога у ранијој пресуди није било и да је у првобитној пресуди били речи о лицима која се баве шверцом цигарета док се у побијаној пресуди говори о лицима која се баве кријумчарењем цигарета што представља тежи термин. Бранилац окривљеног Д.Г. у свом захтеву наводи да је у побијаној пресуди, за разлику од раније пресуде наведено и "... лица која уносе цигарете да их за узврат не би контролисали ...", а бранилац окривљеног Д.Ж. да је у чињенични опис побијане пресуде за разлику од раније пресуде унето "... места у превозним средствима где се исте сакривају, и да у случају проналаска исте обавесте царинске службенике ...". Браниоци окривљеног М.Р. у захтеву наводе и да тужилац није изменио оптужницу из разлога што је изведених доказа дошло до сазнања да је чињенично стање другачије већ из непознатих разлога, па је позивање на члан 409. ЗКП паушално.

Браниоци окривљених М.Р., Д.Ж. и Д.Г. су у захтевима навели и да за радње за које су окривљени оглашени кривим побијаним пресудама, може бити одговоран само царински службеник, а не полицијски службеник. Браниоци окривљеног М.Р. указују и да се у конкретном случају није могао применити План појачаних мера и радњи на граничним прелазима бр. Стр.пов. ... од ... године и План конкретног поступања полицијских службеника СГП Кладово број Стр.пов. ... од ... године, већ је требало применити Закон о полицији и Закон о преласку државне границе, а браниоци окривљених Д.Ж. и Д.Г. указују да се у конкретном случају није могао применити Закон о заштити државне границе јер исти није важио у време извршења кривичног дела, а чиме се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Чланом 453. ЗКП прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Из списка предмета произилази да су пресудом Окружног суда у Неготину К 8/08 од 18.03.2009. године окривљени М.Р., Д.Ж. и Д.Г., између осталих, оглашени кривим што су у својству полицијских службеника, радећи на граничном прелазу "Ђ." код Кладова, као овлашћена службена лица, по међусобном претходном договору, у временском периоду од 2003. па до октобра 2007. године примали поклоне у новцу – еврима, и то у око сто случаја у износима од 10 евра од лица која су се у овом периоду бавила шверцом цигарета и то од

С.И., Д.Ш., З.Ђ. и М.Ј., а да у оквиру својих службених овлашћења не изврше службену радњу коју су морали да изврше, тако што су окривљени, а када су радили у својим сменама пропуштали да из Румуније својим путничким возилима поменути сведоци унесу већу количину цигарета не вршећи при томе потребан преглед возила и тако им омогућавали да унесу цигарете, а да при томе не плате никакве царинске обавезе чиме су као саизвршиоци извршили продужено кривично дело примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по једне године и шест месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору.

Из списка предмета произилази да је Апелациони суд у Београду својом пресудом Кж1 142/10 од 15.10.2010. године одбио као неосновану жалбу Окружног јавног тужиоца у Неготину, те је потврдио пресуду Окружног суда у Неготину К бр. 80/08 од 18.03.2009. године у ослобађајућем делу у односу на оптужене П.А., Р.В., Д.П. и А.Ј., док је уважио жалбе, између осталих браниоца окривљених М.Р., Д.Ж. и Д.Г. и у том делу пресуду Окружног суда у Неготину К бр. 8/08 од 18.03.2009. године укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење, а да у односу на тај део пресуде Окружни јавни тужилац у Неготину није ни изјавио жалбу.

Виши јавни тужилац у Неготину на главном претресу од 10.03.2011. године као и писменим путем 27.06.2013. године изменио је оптужницу Кт 106/07 од 18.01.2008. године између осталих у односу на окривљеног М.Р., Д.Ж. и Д.Г.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.616/14 од 03.03.2015. године окривљени М.Р., Д.Ж., Д.Г. и Љ.Б. оглашени кривим да су у периоду од 04.11.2006. до 22.07.2007. године поступајући са умишљајем и урачунљивом стању као полицијски службеници запослени на граничном прелазу између Републике Србије и Републике Румуније "Ђ." захтевали и примили поклоне у новцу од лица која су се бавила кријумчарењем цигарета из Републике Румуније у Републику Србију, З.Ђ. и М.Ј., који су у том циљу државну границу на наведеном прелазу прелазили и по више пута на дан, захтевали и примили поклоне у новцу у оквиру својих службених овлашћења да не изврше радњу коју су морали да изврше сагласно Плану појачаних мера и радњи на граничним прелазима Стр.пов. ... од ... године и Плану конкретног поступања полицијских службеника СГП-а Кладово Стр.пов ... од ... године, појачају контролу возила и путника у циљу проналаска свих врста акцизних роба, дакле и кријумчарених цигарета, као и места у превозним средствима где се исте сакривају, те да у случају проналаска о пронађеној роби обавесте царинске службенике, на тај начин што су приликом изласка из Србије или конклюдентном радњом која имитира стављање новца у пасош или речима "да не морају да се брукају при повратку", захтевали новац који су им Ђ. и Ј. приликом повратка у Републику Србију у зависности од недозвољене количине критичном приликом преношених цигарета и давали у распону од 10 па до 100 евра, сходно чему возила којима су управљали за узврат уопште нису контролисали, уз навођење датума када су окривљени од З.Ђ. примили новац као и када је окривљени М.Р. од окривљених Ђ.З. и М.Ј. појединачно од обојице примио новац чиме су окривљени М.Р. и Д.Ж. извршили по једно продужено

кривично дело примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. КЗ а Д.Г. кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ за које су осуђени на казне затвора и то: окривљени М.Р. у трајању од једне године, окривљени Д.Ж. у трајању од десет месеци, а окривљени Д.Г. у трајању од осам месеци уз урачунавање времена које су провели у притвору.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаним пресудама није повређена одредба члана 453. ЗКП, нити је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП пре свега јер побијаним пресудама ранија пресуда није измењена на штету окривљених у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости бранилаца ових окривљених указује. По налажењу овога суда, измене чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које су окривљени М.Р., Д.Ж. и Д.Г. оглашени кривим, представљају ближи опис и конкретизацију предмета и радњи извршења кривичног дела, како је то утврђено током овог кривичног поступка, што не представља неповољнији чињенични опис радњи извршења кривичног дела у односу на чињенични опис кривичног дела садржан у изреци пресуде Окружног суда у Неготину К бр.8/08 од 18.03.2009. године. Што се тиче описа кривице окривљених, Врховни касациони суд налази да кривица као битан елеменат кривичног дела мора бити описана у свакој пресуди којом се окривљени оглашава кривим, па околност да пресуда Окружног суда у Неготину К 8/08 од 18.03.2009. године којом су окривљени оглашени кривим не садржи опис кривице окривљених представља мањкавост те пресуде, а уношењем описа кривице окривљених у чињенични опис кривичних дела у побијаним пресудама није повређена одредбама члана 453. ЗКП нити учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП како се то неосновано захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених М.Р., Д.Ж. и Д.Г. указује. Забрана преиначења на штету оптуженог из члана 453. ЗКП се искључиво односи на забрану осуде на строжу правну квалификацију и строжу кривичну санкцију. У конкретном случају како је то напред наведено окривљени нису осуђени за тежа кривична дела, а окривљеном Д.Г. изостављена је конструкција продуженог кривичног дела, у односу на сву тројицу окривљених изостављена је радња извршења везана за сведока С.И., скраћен период радњи извршења кривичних дела и сва тројица окривљених су осуђени на мање казне.

Наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених М.Р., Д.Ж. и Д.Г. да кривично дело за које су оглашени кривим може извршити само цариник а не и полицијски службеник, наводе бранилаца окривљеног Д.Г. и окривљеног Д.Ж. којима се указује да у конкретном случају није било места примени Закона о заштити државне границе јер исти није важио у време извршења кривичног дела, као и наводе бранилаца окривљеног М.Р. да у конкретном случају није могао бити примењен План појачаних мера и радњи на граничним прелазима бр. Стр.пов. ... од ... године и План конкретног поступања полицијских службеника СГП Кладово број Стр.пов. ... од ... године, већ Закон, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наиме, изнете наводе захтева, браниоци окривљених истицали су и у жалбама изјављеним против првостепене

пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за такав став у образложењу дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и Врховни касациони суд и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену дела захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног М.Р. којим се указује и на друге повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, обзиром да иако се формално ради о повредама закона због којих би окривљени имао право на подношење захтева за заштиту законитости, из образложења наведених повреда произилази да бранилац заправо указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, која не спада у повреде закона због којих би окривљени у смислу члана 485. став 4. ЗКП био овлашћен за подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**